

Nr 259.

Av herr Isaksson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1949/50 till veterinärrättningen i Skara m. m.

I proposition nr 90 har departementschefen bl. a. föreslagit, att hovslagarskolan vid veterinärrättningen i Skara skall upphöra fr. o. m. ingången av nästa budgetår, trots att såväl inrättningens nämnd som styrelsen för veterinärhögskolan avstyrkt ett nedläggande av skolan.

Departementschefen motiverar sitt ställningstagande bl. a. med att elevanslutningen till skolan under senare år varit ringa. Att märka är emellertid, att en icke oväsentlig ökning av elevantalet ägt rum från 1933 — en ökning, som endast avbrutits av en under beredskapsåren naturlig tillfällig nedgång. Antalet hovslagarelever vid skolan utgjorde under perioden 1/11 1938—16/12 1948 88 st., varav under tiden 3/3 1939—2/3 1943 utexaminerades 36 och under tiden 2/3 1944—31/12 1948 52 st. elever.

De västsvenska länen intaga sedan gammalt en rangplats på hästavelns område i landet. Trots den pågående mekaniseringen inom jordbruket måste man räkna med ett fortsatt relativt stort behov av utbildade hovslagare i västra Sverige. Sedan statliga understöd till hovvårdsföreningar och enskilda hovslagare i ambulerande praktik införts, har också efterfrågan på yrkesmän stegrats avsevärt. Det bör i sammanhanget uppmärksammas, att statsmakterna så sent som år 1944 lämnat utan erinran framlagda förslag om utökning av undervisningen till två årskurser för civila hovslagare. Det nu framförda förslaget om ett nedläggande av hovslagarskolan i Skara synes rimma illa med detta.

Det förtjänar dessutom framhållas, att smedjan under sin tid som undervisningsanstalt årligen visat ett driftöverskott på mellan 2 500 och 4 000 kronor under en lång följd av år och varit en av huvudinkomstkällorna, då det gällt att med ett statsanslag av cirka 8 500 kronor per år under tiden 1936—45 driva hela veterinärrättningen med dess gamla och kostnadskrävande byggnader.

De elevbostäder, som stå till buds, äro icke helt tillfredsställande. Dock torde det icke krävas några större belopp för att sätta dem i fullt brukbart skick. Från en för hela inrättningen gemensam värmecentral finns redan centralvärme i smedjan, och allt, som förutom en del målningsarbeten skulle behöva göras, är att draga upp värmeledningsrör från smedjan till de ovanpå denna belägna elevbostäderna. Några väsentliga merkostnader för inrättningen skulle sålunda icke behöva uppkomma genom ett bibehållande av

hovslagarskolan. För en relativt ringa kostnad skulle man vinna de stora fördelar, som det alltjämt måste anses innebära för jordbruket i hela Väst-sverige att ha tillgång till en god undervisningsanstalt för utbildning av hovslagare.

De löpande omkostnaderna skulle icke heller i nämndvärd grad ökas, om hovslagarskolan bibehölles. Departementschefen förordar nämligen, att smedjan måtte kvarstå med i stort sett oförändrad personalstyrka samt att förutvarande föreståndaren för inrättningen placeras på indragningsstat utan tjänstgöringsskyldighet.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att hovslagarskolan vid veterinärinrättningen i Skara skall bibehållas samt anvisa härför erforderliga medel.

Stockholm den 23 mars 1949.

Torsten Isaksson.

Gustav Hallagård.

Otto Niklasson.

Birger Andersson.
